

kan være Grunde, som tale for det, og det er det, der tilsigtes her i § 1. Det kan ogsaa være vanskeligt for en Person, som ikke har nogen Forsørgelseskommune her i Landet, og som agter at tage Ophold i Udlandet, at faa det fornødne Hjemstedsbevis. Det er der ogsaa taget Sigte paa i § 1 derved, at Ministeren kan udstede et saadant Hjemstedsbevis. Hvis vedkommende Person falder til Byrde, ville Udgifterne derved blive afholdte af Statskassen.

Ved § 2 foreslaas der kun den Forandring fra det bestaaende, at Anstalterne kunne anbringe de Personer, der her er Tale om, hos private Folk. Det anser jeg for at være heldigt. Hvor udmærkede vore Anstalter end ere, er det tidt vanskeligt at rumme saa mange paa et Sted, og jeg tror, at baade Idioter og Epileptikere og andre lignende ville have det bedre, naar de blive anbragte hos pæne, fornuftige Familier, og at det vil blive lettere at faa dem anbragte der, naar det ikke har Fattighjælps Karakter. — Hvorvidt der kunde være Grund til, at nogle af disse Udgifter gik over paa Staten, tør jeg ikke udtale mig om, men jeg maa dog sige, at Staten allerede bidrager til Opholdet paa Idiot- og Sindssygeanstalter, men der kunde muligvis være Grund til, at Staten ogsaa traadte til i enkelte af disse Tilfælde. — Jeg skal paa egne og mine Partifællers Vegne anbefale Forslaget, som det foreligger, til det høje Tings Velvillie.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): I Anledning af de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede 2det Medlem for 8nde Kreds (Johnsen), skal jeg udtale, at det var rigtigt, som han sagde, at det neppe vil faa nogen Betydning at foretage den antydede Ændring i § 1, idet Ministeren utvivlsomt i ethvert Tilfælde, hvor Hjemsendelse er nægtet, vil bruge denne Bemyndigelse, medmindre ganske særlige Forhold skulde tale derimod. Det vil sikkert derfor være unødigt at foretage nogen Ændring i Forslaget.

Det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste, er et stort og omfattende Spørgsmaal, som har givet Anledning til forskellige Drøftelser under Forslagets Forberedelse, hvorom der udførligt er gjort Rede i Bemærkningerne, saaledes som det ærede Medlem ogsaa antydede, og hvor det navnlig stærkt er fremhævet, at der meget ofte nu finder en lovmæssig Fordeling Sted paa en større Kreds af hele Understøttelsen, for saa vidt Staten ikke tilskyder

en Del deraf. Det er ogsaa naturligt, at den frivillige Bestræbelse i saa Henseende, som udfolder sig hos mange Købstadkommuner, vil stige, og ogsaa har vist sig at stige eftersom Udgifterne paa disse Omraader ere stegne. Jeg vil, da det ærede Medlem udtalte, at han ønskede en Redegørelse fra Kommunerne om hele dette Forhold, rigtignok meget henstille, at man lader en Drøftelse af hele dette Spørgsmaal hvile til senere Lejlighed og ikke tager det op nu. Der er hos de mange Anstalter, denne Lov vil faa Interesse for, et meget varmt og stærkt Ønske om, at den maa komme igennem i denne Samling, og jeg tror ikke, at det vil lykkes, hvis Tinget skulde beslutte at følge det ærede Medlem i hans Ønske. Man har i det andet Ting i denne Forbindelse rejst mange forskellige Ønsker, som man kunde mene det rigtigt at faa overvejede sammen med dette Lovforslag, men man har sluttelig, navnlig i Erkendelse af det heldige i at faa disse Foranstaltninger vedtagne snarest muligt, bøjet sig og henskudt Ønskerne til en senere Lejlighed, og jeg skulde rigtignok meget anmode det ærede Medlem om ogsaa at slutte sig hertil for det af ham rejste Spørgsmaals Vedkommende.

Johnsen: Naar den højtærede Minister udtalte, at i Overensstemmelse med, hvad der var foregaaet i det andet Ting; vil det være af Interesse, at dette Lovforslag gennemføres hurtigt og i denne Samling, vil jeg dertil sige, at saa forekommer det mig rigtignok, at det andet Ting ikke burde have beholdt Lovforslaget fra den 3. Oktober, næsten i 7 Maaneder, og blot levne dette Ting nogle faa Dage til at behandle Sagen.

Den højtærede Minister mente uden at gaa ind paa Realiteten, at Spørgsmaalet om Omkostningernes delvise Afholdelse af Staten burde udskydes til en senere Lejlighed. Jeg vil dertil bemærke, at for 4 Aar siden ved Behandlingen af Lovforslaget angaaende døvstumme, blev Spørgsmaalet rejst, og da bebudede den daværende Kultusminister, den nuværende højtærede Konseilspræsident, at der sandsynligvis — han kunde jo ikke sige noget bestemt, da han skulde forhandle med Indenrigsministeren derom, og det skulde komme fra denne — meget snart, maaske allerede i den følgende Samling, vilde fremkomme et Lovforslag til Afhjælpning af de Mangler, som da bleve omtalte ogsaa fra min Side med Hensyn til Udgifterne til aands-